

טיפת שמיים, 2025

אסתר כהן

אוצרת: רז סמירה

מיצב וידאו דו-ערוצי בלופ

אנימציה: נעם דבל

אסתר כהן מציגה עבודת וידאו חדשה, **טיפת שמיים** מבוססת רישום ומותאמת לחלל מנפח הזכוכית. היצירה כוללת ענפי שושן צחור המוקרנים מול השער, כעמודי אור שבריריים, בוהקים בלבן וצהוב, כמו נעים עם הרוח, וניצתים באש ועשן לבן אל עבר כיפת הגלריה ובכך נוגעים ביסוד החומרי של מלאכת נפח הזכוכית: אש, אויר ואבן (חול). מוטיב השושן הצחור עתיר סימבוליקה ומשוך לקדושה ולטהרה. ביהדות הפרח שימש, ככל הנראה, כעיטור לעמודי הנחושת בבית המקדש. בנצרות השושן הצחור משמש כאטריבוט למריה, אימו של ישו. הפרח העדין נראה מרחף, ללא אדמה או שורשים. הוא אינו שלם, כמעט נעלם, וכמו עוף החול נותר נוכח. שחלות הפרח ניצתות והופכות לעשן שמיתמר מעלה, אל עבר כיפת הגלריה המפויחת. הכיפה נדמית כאוקולוס (בלטינית עין), אלמנט אדריכלי, פתח עגול בראש כיפה המצוי לרוב במבנים עתיקים, שמטרתו להאיר את המבנה ולגלות את תוכו, אך גם חושף את החלל לאיתני הטבע, לגשם ורוח. בעשור האחרון מוכר האוקולוס גם ככינוי למשקפי מציאות מדומה. בהמשך היצירה מוטל מטבע שקל חדש, שמוטבע עליו דימוי השושן, המטבע מפלח את האוויר, מגלה את שני צדדיו ונופל למטה לתוך מים. במקביל, מים מוקרנים על תקרת החלל והשמיים משתקפים מבעדם. שמיים זוהרים מתמזגים בטיפת מים חיים, מים של מטה מול מים של מעלה. בעבודה זו, כהן ממשיכה את עיסוקה בקשר שבין האדם לטבע, במסורות ובפולחנים עתיקים ומחברת אותם למציאות העכשווית, לכמיהה לאור ולחמלה.